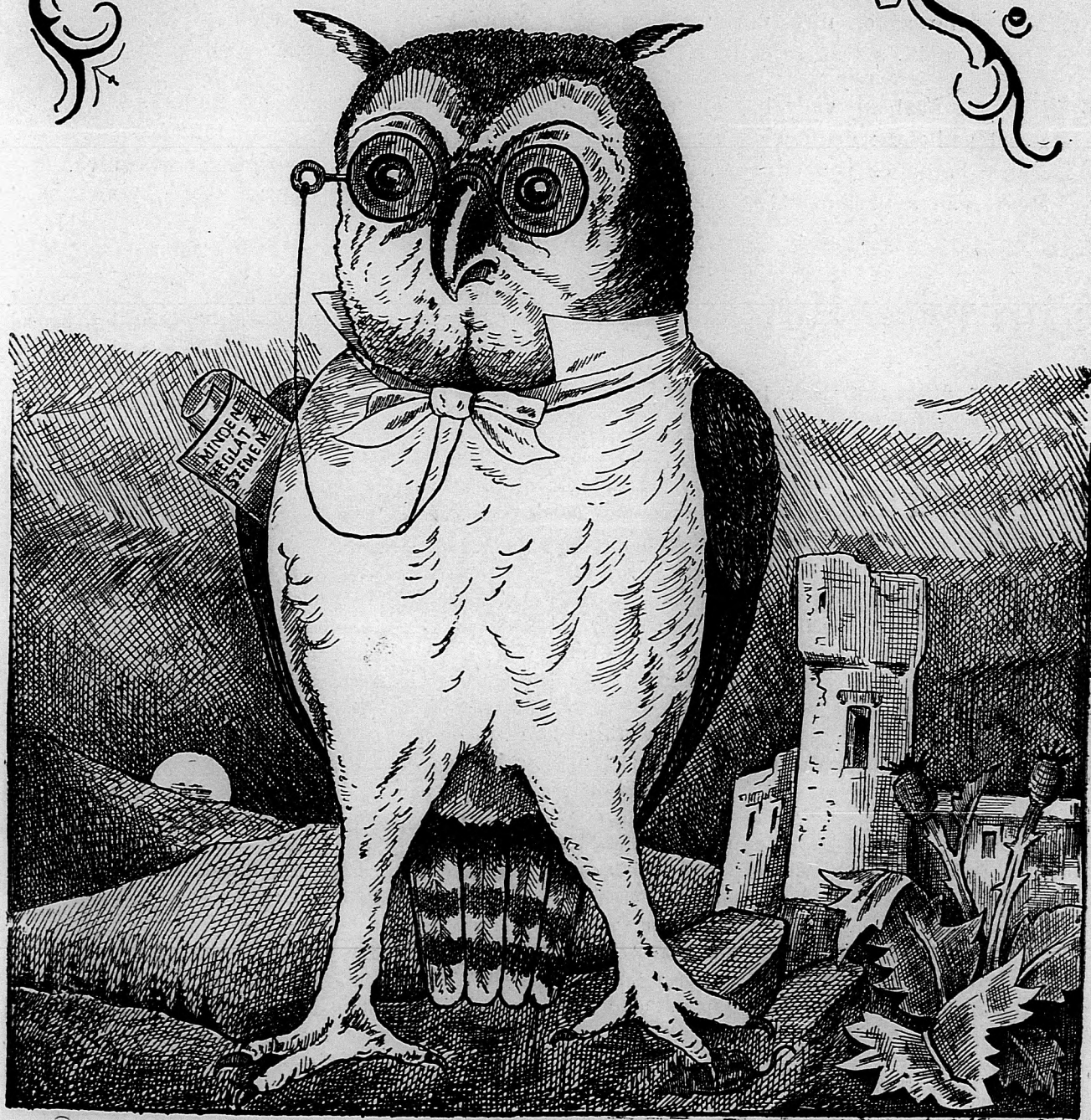

BACOLY

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ-TULAJDONOS:
LOVASSY ANDOR.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA ÉS KIADÓHIVATAL:
NAGYVÁRAD, URL-UTCZA 5. SZÁM.

LANG JÓZSEF KÖNYVNYOMDÁJA.

Megjelenik vasárnaponként.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre	-----	8	irt.
Fél évre	-----	4	>
Negyedévre	-----	2	>

Egyes szám ára 16 kr.

ELDÖL A KOCZKA.

Eldöl a koczka ; kitudja merre ?
Hova fordul a népbizalom ?
Szó sincsen róla, hogy a mérlegre
Nagy hatással lesz, ki mennyit nyom.

Üres zsebbel ma ne indulj utra ;
Szélbali honfi és mameluk ;
Mert a tárczádon újra, meg újra
Eret vágnak és lesz rajta lyuk.

Hazug szavakkal, vagy hatalommal
Vesztegethetsz ; de földolog az,
Van-e borod és pénzed halommal ;
Mert reád a párt azért szavaz.

Az elvhűségnek nincs ma keletje,
Délbáb már a népbizalom ;
Kalandoroktól csalva, vezetve,
Ezrek dözsolnek a falvakon.

Hordók öblébe fuladt belé a
Szent hevület és honszeretet ;
Félre áll a bölcs, ujong a léha
És ha leköpöd, szembe nevet.

Sötét jelenből ragyogó multba,
Búsan néz vissza tekintetem
S csüggedő szívvel, gyászba borulva,
Gondolok reád : óh nemzetem !

L. A.

NAGY IDŐK, NAGY EMBEREK!

Gróf KÁROLYI GÁBOR.

Mottó : Pomádé és szappan,
Nem kotló a kappan.

Furcsa emberek ezek a fügétlen 48-asok, nem lehet megkapni az arczképüket.

Akartuk hozni *Illyés* Bálintot, de azt felelték rá az elvtársak, hogy sohase vétette le magát ; kerestük *Kis* Albertet, az sem állott soha a fényképész előtt, *Noszlopy* Gyula egyszer vétette le magát akkor is háttal ; náde mi nem tágitottunk ; ha egyszer szélbali emberre éhezünk hát fel is transcérozunk egyet a mai nap tisztességére.

Hol van *Károly Gábor* gróf ? Összejártak Ungotberket ; felkértük a negyvennyolczas szüzeket ; azt hittük, hogy a jelölt ur arczképét minden igaz honleány a kebelén hordozza.

Csalódtunk ; a nemes gróf képe nincs meg Nagyváradon senkinek ; egy árva lélek sem ismeri őt, csak dicsősége, hire jutott el hozzánk.

Mit tegyünk ? Rohantunk a városházára valami ellenzéki tisztviselőt csípni ; nem találtunk ott olyanféle embert ; szelid mameluk lett az egész tanács, a polgármester ur tiszteletre méltó tapintattal gyomlálta meg alantas közegeit, a ki vad volt mind megszelídítette.

Hosszu orral jöttünk kifele a kapun szerencsénkre szembe dőzögött velünk *Busch* Dávid ; rákiáltottunk : főmérnök ur nincs-e zsebében a gróf *Károlyi* Gábor arczképe ; a felelet az volt, hogy : nincs ; hanem le tudom rajzolni, mert láttam.

Helyes ; kérjük szépen !

A főmérnök neki ült ; elkezdett línázni, czirkalmazni, de bizony nagyon szegletes fejű alakot pingált

a papirosra ; végre az asztalra ütött s így kiáltott fel : deremtete ! nem tudog *Karolit* csinyalni ; hanem tesig elmeni főispán miltóságához, ippen olyan Karoli Kápor, mint *Janozs* a fi hajtu.

Ugy lett elmentünk a főispán ur lakására és lerajzoltuk *Jánust* a derék hajdut.

A kép kitűnően sikerült ; a ki ismeri mindenki azt mondja, hogy épen olyan, mint gróf *Károlyi* Gábor.

Életrajzi adatait még nehezebb volt összeszedni. Dióhéjba szorítva dicső pályafutásának története ennyi : született, közbeszólt és meghótt.

A sirkövére is ezt fogják írni.

A nagyváradi szélbali kolomposok ugyan felsültek vele ; mert még a hangját sem tudták meghallani, pedig nagyszerű szavazata van a hermelines demokrátiának.

Szakasztott úgy kukorékol, mint a kappan.

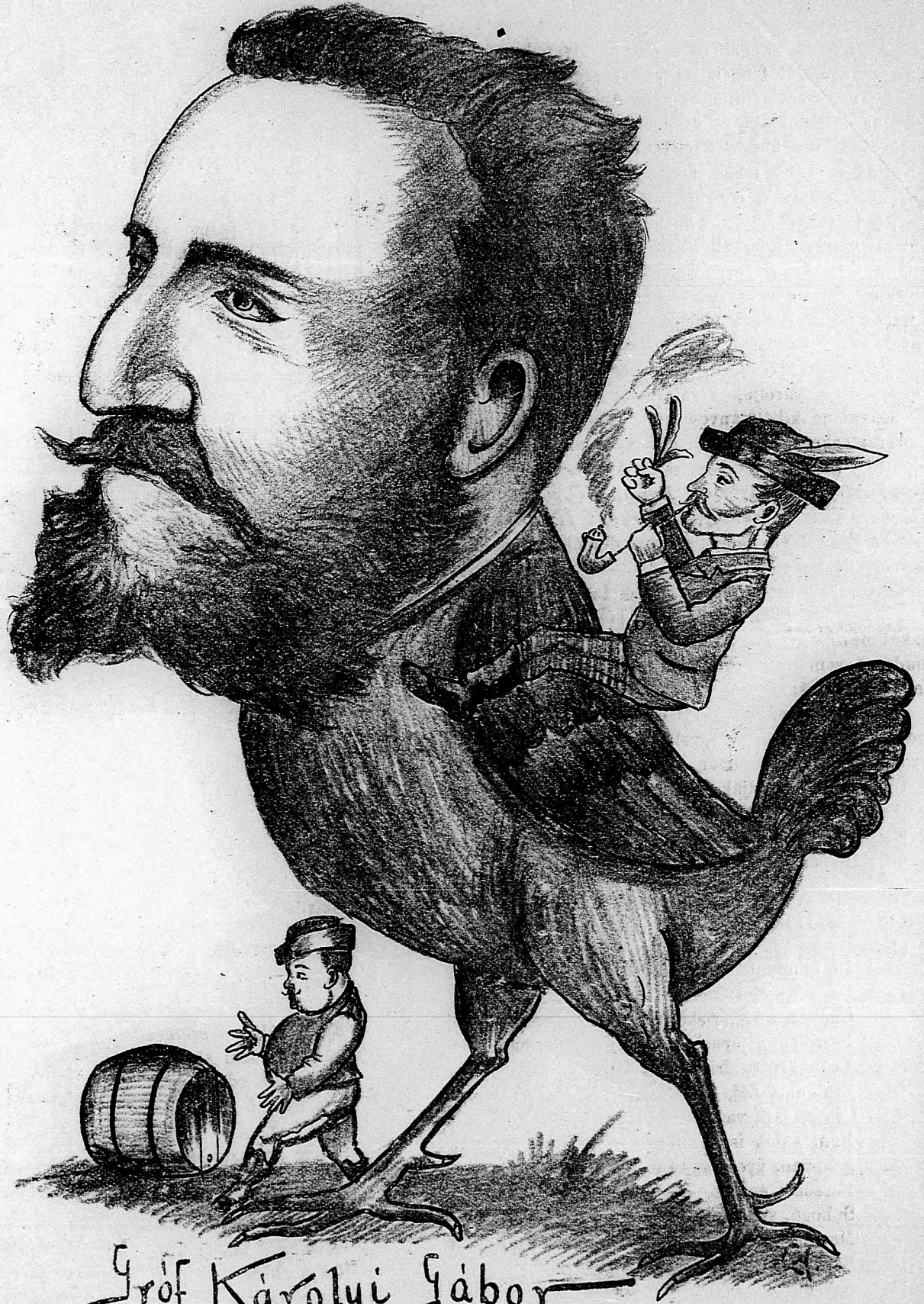
Azt mondják, hogy dicső ősök : *Károlyi* Sándor kurucz generális, a *majthényi* síkon vesztette el a hangját s azóta mindig akad a familiában egy rikácsoló utód.

Most meg egy nagy szerencsétlenség is esett *Gábor* grófon ; mert *Czepléden* politikai influenzába esett és nem jöhet el.

Hej pedig beh várták.

Paksy Gusztáv össze is szedte már a három színű kappantollat ; sőt utána is ment *Czeplédre* és kaptatálta, hogy nem baj az, ha megrepedt is ; azért csak utazzék *Nagyváradra* ; gargarizálja meg a torkát *Pecze-vízzel* s rögtön visszanyeri beszélő képességét.

De gróf *Károlyi* Gábor nem állott reá ; ekkor *Pak-y* egy másik ajánlatot tett ; beszél ő a kispiacson ; a képviselőjelölt urnak csak közbe kell szólni ; de így sem sikerült az alku ; hanem azt megígérte *Károlyi*, hogy leküldi választóinak politikai szónoklatait, illetőleg közbeszólásait, melynek czime :

Gróf Károlyi Gábor

Kappan-hangok; azt osszák szét a körös-utcai timárok közt és hadd lelkesüljenek a szavazók.

Ugy lett; *Fekete* Laczi felgördített a pinczéből egy nagy hordó lelkesedést, csapra ütötték és olvasták a röpiratot.

A dicső munkának és a bornak olyan hatása lett, hogy az asztal tetején tánczolt a szélbali tábor.

Déry János biztatta *Serényi* Ágostont, hogy üsse be az ablaktáblát; az öreg *Serényi* beütötte, természetesen nála üvegeztették be a sérült ablakot; *Weisz* Károly a szabó, maga mellé ültette *Balogh* Dömét egy olyan székre, melyből kiállott a szeg; persze, hogy kiszakadt a *Balogh* Döme nadrága és Weisznál foldatta meg. Heczpáli *Justh* Sándor szivarral kínálta meg *Bakk* Ferenczet és egy pakli gyufát gyújtott meg, hogy rágyujtsen; könnyü neki a pazarlás, mikor nála veszik a masinát; *Diósy* Ferencz zászlógyáros indítványozta, hogy nála csináltassák a lobo-gót, *Zsirkai* a szíjjártó pedig kérte a párt tagjait, hogy tőle vásárolják a választási kulacsokat.

Szóval az alkotmányos költségeken közös erővel megosztzkodtak; hanem hol van az alkotmányos költség. Hol? hát a képviselőjelöltnél.

Azonnal sürgönyöztek *Károlyi* Gábornak, hogy tegye folyóvá a szükséges dolgokat; de a gróf ur vissza telegrafált, hogy: ő igazi demokrata és üres a bugyellárisa.

Lett erre elszomorodás. *Fekete* Laczi a fekete táblán hagyta a dufla krétával irt kontót; az ablaktáblákat nem üvegezte be *Déry* János; a *Balogh* Döme nadrága sem lett megfoldva; gyufa sem kellett többé; mert fűdibuszszal gyújtott rá mindenki.

Ilyen körülmények közt elcsüggedt a «*kappan-párt*», hanem azért szégyelik bevenni a zászlót és szavaznak *Tisza* Kálmán ellen, mint a parancsolat.

Ők maguk is tudják, hogy elbuknak, de azért követik vezérük példáját és közbeszólanak.

Helyesen van; legalább a kukorékolás ébren tartja a kormánypártot.

Izé.

BOLTAJTÓ FELIRAT.

Itt mindenféle enivaló kapható,
Ugymint először is:
Cukor, kávé, riskása, paszuly, borsó,
Petroleum, pipaszár, ostornyél, hering;
Lóvakaró és fris liptai túró,
Szalonna, háj, terpentín,
Csiriz, sajt, vasszeg és más
Enni valók is vannak.
Szappan, gyertya, kefe,
Boreczet és zab,
Suhogó, szíjostor,
Masina, szobaseprű, ócska ruhák eladók,
Sok eféle satöbbi,
Tessék ide jönni.

A R A B . R I G Ó .

Irlta : Arany János.

Árva *Rigó* áll magában
Egy aranyos kaliczában,
Felrepülne, messze szállna,
Mesze mesze
Kerületbe,
Csakhogy *el van metszve szárnya*.

Tűnődik, fél lábon állván,
El elunja egyik lábán,
Váltogatja, cserélgeti,
Abban áll a
Mulatsága;
Ha beléun, ujra kezdi.

A bíróság rezes orrát
Megnyujtotta s tőle nem lát!
Sulyos birság és jogvesztés:
Ilyen az a
Politika;
Késő most már a kesergés!

Körös-völgyén szétnézhetne,
De nincs neki ahcz kedve;
Szolgabíró oda toppan
S a sóhajtó
Öreg *Rigó*
Szeme koppan, szive dobban.

Várja, várja, mindig várja,
Hogy kinő majd csonka szárnya;
Repülne a magas égig,
Hol a pálya
Nincs elzárva
S szabadulás napja fénylik.

Téli képet ölt a határ,
Felrebben más *Rigó* madár;
Lajos, kinek *Feri* bátyja,
A ki nem rab,
Hanem szabad
És nincs kaliczkába zárva.

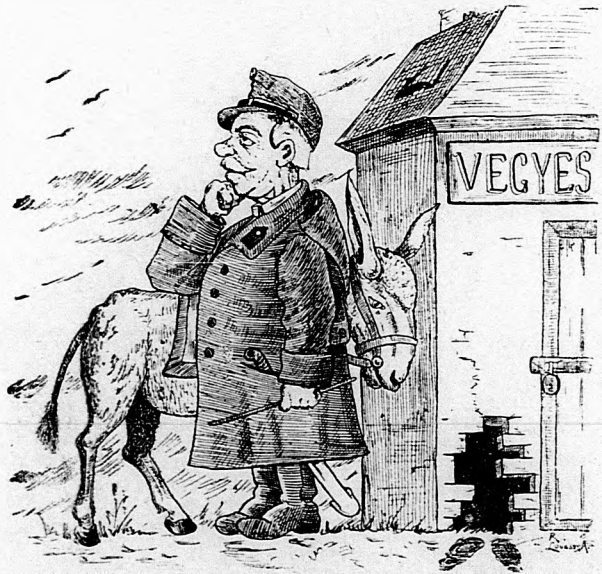
A szavazók jönnek, mennek,
A madarak fütyölgetnek,
Feri ott bent, *Lajos* meg kint,
Száz borozó,
Száz szavazó,
Püspökfalatjukra tekint.

Megkisérti egyszer kétszer
Nem repülhetne-e még fel?
Hej *Ferencz* ur Pestre szállna,
Ha nem volna
Cziffra tolla
Oly kegyetlen megkuszálva.

Árva madár, *Rigó* madár,
Kinó tollad, ha jó a nyár,
Idő multán szabad leszel,
Óh de fátum,
A mandátum
Nem lesz tied, hasra esel.

R E N D.

— Lassu Mátyás városi hajdu okoskodásai. —

Na a ki áldója van; mos mán megfagyott az velág.
Meg bija! Mir? mer hogy hideg van.
A *Frájl*a csacsinak, meg nékem is csupa zúzmarha
a két fülem. Konyitunk is vele hun jobbra, hun barra,
de sehun semmi; csak mindenfelé a sok baj, meg a
küzködís.
Mos mán ugyan fordúlt e kicsit az érzís merhogy
múlik az a muszka nyavalya.

Rinylér feőkapetány ur is kigyógyult az in-
furenczából; csak a hátát fájlajja; dehát béparan-
csolt két toronezot oszt nyomkodják a lapiczkáját.

Én ugyan vátig mondtam neki, hogy jobb vóna két
kasszéros kisasszonyt e czélra felhasználni; de *Riny-
lér* ur csak a fejit rázta, osztán aszt nyökte, hogy
nem kell!

No ha nem kell, akkor megyek dógomra.

El is mentem, de az ördög állta sokáig a poszton;
betértem egy korty italra a «*Vak libá*»-ba, hát a
mint szítnizek a nagy homályosságba, hát valami
fínyessíget látok.

Mija? Nini, hát a bijony egy őrnagy! Még se a, hanem
az arany galléros alkapetány *Popóczy* jur.

— Oda megyek megszólítom, oszt asz mondom,
hogy a tekintetes ur a «*Vak libába*» van?

Ü aszt mongya erre: csitt!

Jól van jól; — felelek mily alázattal, dehát mégis
csak furcsa je.

A zután velágositott fel, hogy ű most nyomol.

A mán más — gondolám — azzal magam is szít-
tekéntettem gyanuson; hát a mint peslogunk ű is
meg én is, elibünk toppan *Ká Kis Gábor*; oszt aszt
mongya, hogy ű ölte meg a muszka császárt.

Nosza elhittük neki, gúzsba kötöttük; bevittük a
kapetányságho, oszt el láttuk a baját.

Mikor a törvinszékhe került a császárgyilkos, hát
kimonta rá a doktor, hogy *Ká Kis Gábor* bolond,
oszt csak pacczióbúl vállalja el a bornyasztó bünö-
ket, mir mer hogy vágyik az kötélre.

Na ez is furcsa pacczió!

Hanem az is valami, hogy egy bolond ember tegye
lúvá az erilyes rendőrsíget; e mán mégse járja; e
mán mégse rend!

K L Á R I K A.

Isztenem, Isztenem!
Médisz fujeza vilád
van moszt; sehun
szemmi mulaczád.

Ez a *Homesz* bácsi,
med a *Feji* néni mu-
latatták a tözönszédet,
de moszt mán a szin-
czen.

Táncisztolába szem
ended a mamám, mejt
fél hod medhülöt. A
jodász-bált isz szejet-
tem volna mednézni a
tajzatról, de hát aszt
monta a papa, med a
a mama, hod tiezi va-
dot méd.

Mit, tiezi vadot? dehod vadot, hiszen a bálelnöt,

az a czutrosz *Deeézi Deéza* isz aszt mondta netem a jéden hod : csótolom a tezit *tiszasszon!*

Iden bizon tiszasszon, iden bizon a jéden, mejt oda elszötöm, ha czat lehet.

Az edész felszöb leján isztola vádit a lidetbe. Ud öjülünt, mitoj *Játkaji* bácsi titeszi a tijatatotba, hod : *jó a jéd!*

Hej, mennél jobb a jéd, annál josszabb az isztolaji bizonitván.

No de minded, ud sze leszünt mi tudószot, hanem leszünt jó dazdasszonot, med tudut mi lózni a távét, med tudut szütni a pajacintát és szét tudut tenni a finom jó vajasz tenejet!

KORTES VILÁG.

— Ékesen szóló *Mustos Isvány* politikai nézetei. —

Mos van búsige az itálnak ; folyik az bakator ; de mán a hét vigin bé lesz kebelezve a borbéli tartalom.

Üres hordókra pellant a nemzeti társaság, oszt nyugszik a szunnyadó érzis a pógárság keblében.

Hej be vidám időszak vala ez a egy pár hét ; rettenetes kár, hogy olyan nagy hirtelenséggel eltroppolt az idő.

Vaut piz bűvibe ; még *Párizs* várassába is a níp javára kártyáztak.

Kell is, mer szodé ilyenkor a honi érzelem ; sokat kíván mindenik szavalló.

Nem ír az a *trogranybeszéd* semmit ; jobban megmozditja a zöd hasú bankó a közvélelmet.

Mos kell kinyitni ezen a héten a bugyellárist ; a

ki magyar mos mutassa meg, hogy mi jaz a *kol-lupczió*.

Mert csütöltökön virradóra tudódik ki, hogy kijé az dijadal, kijé az mandátom.

Nyakig is vagyok mán itellel, itallal ; a mit meg-ettem ittam az balpárton, viszont láttam a jobbódal tanyáján.

Szekérozta is a tisztelt pógártársak, hogy mindenik párt borába belekóstolok.

Bele hát ; mer ugy hoszta a vértus.

Szeredán icczaka nézeteltérisbe is jöttem a szomszidommal, merhogy mindig sértő szavakkal inficziált.

En is gerjedembe borúltam, oszt olyan érvinyesen oda suhintottam a *Topa Miska* szomszid vakszemzésinek, hogy menten elborította a vir.

Hát mit ellekezik, mikor trapaczitálni akarom !

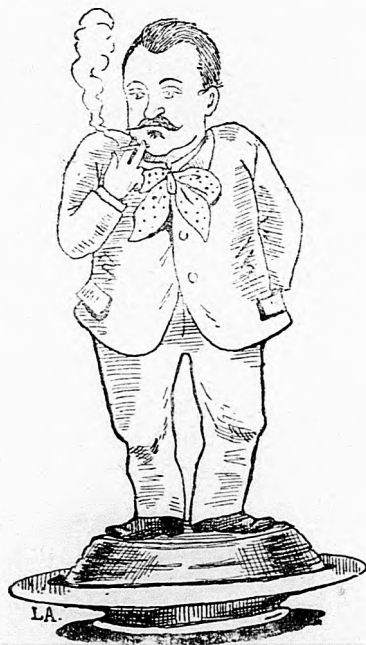
A mi falunkba csak a létezik, a mit én akarok.

Fiját lustéczia, ót pelerát fundus.

Ezt én mondom *Mustos Isvány!*

ÉDES SÉGEK.

— Feltáalja Rusz Károly. —

Jesszusom !

El fatyok csükkedfe !

Tessék elhinni instálom, semmi ketfem nincsen asz élethesz.

Nem pánt engem sem a matyar, sem a spanyol sem a muszka nátha ; én reám asz orfosok üni sónó kimondták, hogy szifbajom, maláti tú köröm fan és kérés a férem.

Szentsékes ék, porszasztó peteksék esz a sziftopokás, mek esz a férszekénység, majt peleukrom a takasztó teknőpe, ha a pajomra kontolok.

Tehát ity fan asz, mikor nem látok hotfolékat, mikor elkerül a szoszietás. Asz asz istennyila kaszinó

mek asz a nyomorult köfettálasztás elcsápitja asz arisztokratákat.

Csak a szertai szoárék sikerülnek uty, a hoty.

Ilyenkor naty előkészületeket szoktam csinálni, lekujappan aransirosztam asz üzletet, ety elekáns naty foltot farrattam a piros pársony szoffára; oly püszke fatyok, mikor ráül erre a foltra falamelyik uri táma.

Peszszek a pékbe oltott Müllernél nincsen ilyen paszar elekánczia.

Hoty a menkő csapjon pele mék ő róla is irnak már asz ujsákok! Lekköszelepp a Pakoly-pól olvas-tam, hoty a Tisza ketyelmes ur mekszólítással tün-tette ki eszt a pulánsé ritikült.

Képszelem, milyen manérral nyefekett a ketyelmes ur előkelő szine előtt asz a naty tyomru emper!

Ah te ne letyen semmi malantand! Ne hityjék hoty én féltem a fentékeimet.

A Ruzs csak Ruzs és ha a ketyelmes ur Fáraadra jön, ity is uty is csak hoszszám fok ellátokatni; mert nálam nincs sármánapp, kráczziőszepp széles e filákon, én tutok hofiroszni és nem uty montom a szoszietás-nak mint Müller, hoty: Össök el, hanem sziszekfe, susokfa sóhajtom, hoty: üssük el.

A R A T Á S.

Lichtreisz Ábris korcsmáros öröme.

Szhálikám; ürüjj!

Mast khezdüdik az aratás.

Tshinájják a khüvetet; vidjazz ne fhecsegj; ha kherdezik, hodj mitsuda phárthi a Lichtreisz, the tsak mondd, hoty osztot nem thodod.

Én majd thodom.

Ilyenkor nem szabad hózni se jubbra, seh balra, akhor van sak rebach.

Ha mandja egy mamelokk, hoty adjak az ú em-bereinek választhóvéz, hát aduk nekhi, ha mangya egy széllodj hodj össek tsapra egy hordó, hát tsapra ötök.

Mikhor megláthak edj kormánjpártét, khiáltam, hodj vivát Szopáry; ha gyün edj ellenzék, arditok, hodj szobodság, edjenlúsig, thesvirisig!

Az arszágnak az mindegy, de az én tsholádomnak nem mindegy, mert nekem tsak minden üt eszthen-dübe hosznál a phulitika, nekhem ilyenkor van arathás.

Bizonj a Lichtreisz tsinálja a mandátom, a Lichtreisz ünti a lelkhesedist, a B.thekincs khores-mába thámad a hangólat.

Edj litther, khét litther, folyik a bar radjásig.

Szhálikám, mast vadj soha, hamar add ide a dofla krehtám.

Szhálikám, ürüjj!

JOGÁSZ BÁL.

Tegnap folyt le a jogász-bál;
Elvira ezt régen várta,
Harmincz éve szárad fején
S most is ott maradt a pártá.

Nevető fejfa.

Bordás Zsuzsikának
A szive megrepedt;
Mert mig élt szüntelen
Legényekért epedt;
Most itt nyugszik szegény
E sirnak fenekén,
Mozdulatlanul, mint
Tepsiben a lepény.

A szerkesztő postája.

Sz. L. Válogatunk belőle. Köszönet.

Traján. Tudomásunk szerint Magyarországon két román élczlap van, egyik Nagyszébenben a másik Nagyváradon jelenik meg. Ez utóbbit, a Vulturult bátran merjük önnek ajánlani. Kitűnő rajzokkal és vidám tartalommal jelenik meg. Ardelean Jusztin a főszerkesztő, mindent elkövet, hoty a román atyafiak jó kedvre derüljenek. — Kokány maga nagyon mokány. — B. L. (Péterszeg.) Intézkedtünk, hoty a hiányzó példányok expedáltassanak. — Olvasóinkat kérjük, hotyha hibás expedálás folytán lapunk valamelyik számát nem kapták meg sziveskedjenek egy levelező lapon értesíteni bennünket, hoty az elmaradt számot megküldhessük; esetleg a postánál panaszt tegyünk. — Sz. L. A levelet kaptuk. Nem természetünk a boszu, de azért jó néha a koppintás. — Szerepi. Épen ma beszéltünk a réti gróffal és azt állítja, hoty tényleg farkas volt a hajtásba és nem kutya.

1892

HETILAPOKAT ÉS FOLYÓIRATOKAT,
KÖNYVEKET,

ÜZLETI KÖRLEVELEKET, ÁRJEGYZÉKEKET,
RECLAMOKAT, FALRAGASZOKAT

ÉS

GYÁSZJELENTÉSEKET
FORGALMI KIMUTATÁSOKAT,

MEGHIVÓKAT ÉS BELÉPTI JEGYEKET,

ÁR- ÉS ÉTLAPOKAT,

TÁBLÁZATOS IRODAKÖNYVEKET,

NÉVJEGYEKET,

CZÉGES LEVÉLPAPIRT

ÉS

BORITÉKOT,

SZÁMLÁKAT,

ÉS MÁS ITT ELŐ NEM SOROLT

NYOMTATVÁNYOKAT

GYORSAN,

IZLÉSESEN

ÉS

JUTÁNYOS ÁRON

KÉSZIT

LANG JÓZSEF NYOMDÁJA NAGYVÁRADON.

RAKTÁRON TART

IRÓ

ÉS

NYOMDAPAPIROKAT,

NÉVJEGYEKET,

LEVÉLPAPIRT

ÉS

BORITÉKOT,

GARTON PAPIROKAT

A LEGNAGYOBB VÁLASZTÉKBAN.

*

EGYHÁZI NYOMTATVÁNYOK.

*

BIZOMÁNYBA VESZ VAGY KIAD

KÖNYVEKET ÉS RÖPIRATOKAT.

*

HIRDETÉSEKET

VALAMINT ELŐFIZETÉSI PÉNZEKET (ELFOZ)

A „NAGYVÁRAD” NAPLAP

ÉS MÁS LAPOK SZÁMÁRA.

RAJZOK ÉS ÁBRÁK KÉSZÍTETÉSÉT GYORSAN ÉS JUTÁNYOSAN ESZKÖZLI.